

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

Z A R U K A

maka pošta

20-12-2016

Prostori za pečate sudaca, upravitelja, i
POSREDOVANJE
Broj poslovnog broja
Tiskanje KM PUNIB

REPUBLIKA HRVATSKA**RJEŠENJE**

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja, i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom MODRA ŠPILJA d.d. u stečaju, OIB 30953977438, Komiža, Ribarska ulica 72, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivo Bučan iz Solina, odlučujući o žalbama stečajnih vjerovnika 1. MARIE KAMENJARIN, 2. IVICE KAMENJARINA, 3. INE BOGDANOVIĆ, 4. TONKICE VITALJIĆ, 5. NENADA VOJKOVIĆA, 6. ECIJE KUŠTERA, 7. ANTONIJETE MITRAKOVIĆ, 8. TAJANE PUŠIĆ, 9. VESNE BOŽANIĆ, 10. JURICE FIAMENGA, 11. VERE MLADINEO, 12. VICKA FADIĆA, 13. ANICE ŽUPANOVIĆ, 14. ANE BOBAN, 15. MAJE REPANIĆ, 16. TOMISLAVA DOKNE, 17. BLAŽENE KALINIĆ, 18. IVE ŽUVIĆ, 19. EMILA MARTINISA, 20. KATICE MARTIĆ, 21. DRAŽENA DEMARIA, 22. JELISAVE MARDEŠIĆ, 23. MIĆE MARDEŠIĆA, 24. IVE KULJIŠA i 25. MALIKA HUSEINAGIĆA, koje zastupa punomoćnik Jagoda Đindić iz SSSH-Teritorijalni ured u Splitu i stečajnog vjerovnika GRAD KOMIŽA, Komiža, Hrvatskih mučenika 17, kojeg zastupa gradonačelnica Tonka Ivčević, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-113/14 od 17. listopada 2016., u sjednici vijeća održanoj 6. prosinca 2016.

riješio je

Odbijaju se kao neosnovane žalbe vjerovnika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-113/14 od 17. listopada 2016.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-113/14 od 17. listopada 2016. dano je odobrenje stečajnom upravitelju za sklapanje 24 ugovora o radu na određeno vrijeme od 1. studenoga 2016. do 31. siječnja 2017. uz mjesečnu plaću navedenu u popisu koji je predao sudu 3. listopada 2016. zajedno s izvješćem o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase i nalaženo stečajnom upravitelju da predmetne ugovore dostavi u sudski spis u roku osam dana od njihova sklapanja (točka I. izreke). Odbijen je prijedlog stečajnog upravitelja za izdavanje suglasnosti za potpisivanje ugovora o zakupu nekretnina na

neodređeno vrijeme (s rokom trajanja na neodređeno vrijeme, a najdalje do zaključenja stečajnog postupka) i stečajni upravitelj upućen da suglasnost zatraži od skupštine vjerovnika (točka II. izreke).

Protiv tog rješenja žalbe su pravovremeno podnijeli stečajni vjerovnici.

Stečajni vjerovnici navedeni u uvodu ovog rješenja od 1. - 25. zajedničkom žalbom pobijaju rješenje zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navode kako je stečajni sudac dao odobrenje za sklapanje ugovora o radu samo na razdoblje od tri mjeseca, umjesto pet mjeseci, kako je predlagao stečajni upravitelj i o tome, po mišljenju žalitelja, dao valjane razloge. Posebno ukazuju na okolnost da stečajni dužnik posluje pozitivno i iz ostvarenih prihoda mogu se namiriti sve obveze stečajne mase i ostaje mu na raspolaganju iznos ostvarene dobiti. Žalitelji upozoravaju na odredbu članka 217., posebno stavak 3., novog Stečajnog zakona iz koje proizlazi da je poslovanje dužnika izvan propisanih rokova dopušteno u slučaju da je podnesen stečajni plan. Tvrde da je stečajni upravitelj tražio zakazivanje skupštine vjerovnika radi donošenja rješenja o nastavku poslovanja, ali je sud takav prijedlog odbio nepravilno se pozivajući na odredbu članka 145.a starog Stečajnog zakona. Nadalje, žalitelji tvrde kako je točka II. izreke rješenja u potpunoj koliziji s prijedlogom stečajnog upravitelja jer on nije tražio izdavanje suglasnosti za produljenje ugovora o zakupu, nego sazivanje skupštine vjerovnika. Predlažu da ovaj žalbeni sud donese rješenje kojim se odobrava stečajnom upravitelju sklapanje ugovora o radu sve do 31. ožujka 2017. i prihvati prijedlog stečajnog upravitelja da skupština vjerovnika može donijeti odluku o nastavku poslovanja stečajnog dužnika prema odredbi članka 217. novog Stečajnog zakona sve do usvajanja stečajnog plana ili do prodaje imovine dužnika kao cjeline odnosno da predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Uz žalbu prilažu dopis stečajnog upravitelja kojim predlaže sazivanje skupštine vjerovnika i račun dobiti i gubitka za prvih osam mjeseci 2016. godine.

Vjerovnik Grad Komiža u svojoj žalbi također osporava odluku suda kojom je dano odobrenje stečajnom upravitelju za produljenje ugovora o radu samo na tri mjeseca, umjesto pet, koliko je predložio stečajni upravitelj, jer smatra da je upravo razdoblje od pet mjeseci nužno za kvalitetnu pripremu nove poslovne turističke sezone. Posebno ističe kako je iznimno zainteresiran za nastavak poslovanja stečajnog dužnika jer predstavlja jedini hotelski objekt na području Komiže te da dužnik posluje cijelu godinu, a ne samo u ljetnim mjesecima. Također traži postupanje po prijedlogu stečajnog upravitelja za sazivanje skupštine vjerovnika i predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu i donese rješenje kojim se odobrava stečajnom upravitelju sklapanje ugovora o radu sve do 31. ožujka 2017.

Žalbe nisu osnovane.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15; dalje: SZ/15) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno da je stečajni upravitelj u izvješću od 3. listopada 2016. predložio donošenje odluke o produljenju ugovora o radu za 24 stalna radnika za razdoblje od 1. studenoga 2017. do 31. ožujka 2017., jer je to neophodno za izvršenje redovnih poslova stečajnog dužnika, s obzirom na to da dužnik svoje poslovne aktivnosti obavlja cijelu godinu i potrebno je izvršiti radnje za pripremanje sezone (održavanje objekta, servisiranje opreme, sitnog inventara i dr., korištenje godišnjih odmora i slobodnih dana, ugovaranje alotmana), te tražio suglasnost za sklapanje novih ugovora o zakupu s rokom trajanja na neodređeno vrijeme, a najdalje do okončanja stečajnog postupka jer za to postoji interes zakupoprimalaca. Stečajni sudac je dao odobrenje za sklapanje novih ugovora o radu, ali samo za razdoblje od tri mjeseca pozivajući se prije svega na ciljeve stečajnog postupka, a potom na odredbu članka 145.a Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/96), te posebno na okolnost da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske još nije donio odluku povodom žalbe stečajnog upravitelja protiv rješenja kojim je odbačen stečajni plan. Zahtjev stečajnog upravitelja za davanje suglasnosti za sklapanje novih ugovora o zakupu poslovnih prostora, stečajni sudac je odbio s uputom stečajnom upravitelju da se s tim zahtjevom obrati skupštini vjerovnika koja je nadležna o tome odlučivati, jer nije imenovan odbor vjerovnika.

U odnosu na točku I. izreke rješenja

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je jedini razlog zbog kojeg je stečajni sudac dao odobrenje stečajnom upravitelju za produljenje ugovora o radu na tri mjeseca okolnost da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske još nije donio odluku povodom žalbe stečajnog upravitelja protiv rješenja kojim je odbačen stečajni plan. Drugim riječima, stečajni sudac smatra da bi jedino u slučaju da se stečajni plan prihvati, bilo opravdano prihvatiti prijedlog stečajnog upravitelja i produljiti ugovore o radu, dok je neograničeno obavljanje standardnih poslovnih aktivnosti u potpunoj suprotnosti s osnovnim ciljem stečajnog postupka (unovčenje i raspodjela stečajne mase vjerovnicima), unatoč tome što dužnik uspješno posluje i time se povećava vrijednost stečajne mase. Ovo posebno zbog toga što je vrijeme unovčenja zakonom ograničeno na godinu i pol dana od dana održavanja izvještajnog ročišta, s obzirom na to da je prema odredbi članka 27. stavak 1. SZ/96 propuštanje tog roka razlog za razrješenje stečajnog upravitelja. Svoje stajalište o tome prvostupanjski sud opširno i detaljno obrazlaže pozivajući se primjerice na poslove koji su karakteristični za industriju i poljoprivredu, iako se ovdje radi o poslovima vezanim za turizam, koji svakako imaju svoje specifičnosti koje bi trebalo uzeti u obzir. Utoliko se tumačenje suda o tome što se ima smatrati pod pojmom prijeko potrebnih poslova u smislu članka 145.a SZ/96 ukazuje nedovoljno konkretnim.

Navedeni zaključak prvostupanjski sud zasniva na odredbi članka 145.a SZ/96 smatrajući da poslovi za čije je obavljanje stečajni upravitelj tražio produljenje ugovora o radu nisu započeti poslovi čije je ispunjenje prijeko potrebno da bi se spriječilo nastupanje štete na imovini stečajnog dužnika, kao ni novi poslovi koji se mogu poduzimati samo radi unovčenja imovine stečajnog dužnika i radi završetka započetih poslova i poslova koji su prijeko potrebni da bi se spriječilo nastupanje štete na imovini stečajnog dužnika. Pri tome prvostupanjski sud polazi od stajališta da je riječ samo o poslovima na pripremi iduće turističke sezone, iako iz izvješća stečajnog upravitelja i žalbenih navoda proizlazi da stečajni dužnik posluje cijelu godinu, dakle i u zimskim mjesecima, a radovi se odnose i na druge poslove kao što je npr. održavanje objekta ili je produljenje ugovora o radu potrebno da bi se

radnicima omogućilo korištenje godišnjeg odmora i sl. (Zahtjev za davanje suglasnosti na listu 1072. spisa).

Prema odredbi stavka 3. članka 145.a SZ/96 u slučaju dvojbe stečajnog upravitelja je li određeni posao prijeko potreban da bi se spriječilo nastupanje štete na imovini stečajnog dužnika, odluku o tome će, na obrazloženi pisani zahtjev stečajnog upravitelja, donijeti stečajni sudac. Iz izvješća stečajnog upravitelja ne proizlazi da je stečajni upravitelj dvojio o tome jesu li poslovi prijeko potrebni i tražio da o tome odluči stečajni sudac. Stečajni upravitelj očito smatra da se radi o završetku započetih poslova i otklanjanju moguće štete, pa na temelju odredbe članka 191. stavak 5. SZ/15 traži odobrenje suda za sklapanje novih ugovora o radu.

S obzirom na to da ovdje nije riječ o pravnoj situaciji iz članka 145.a stavak 3. SZ/96, nego o onoj iz članka 191. stavak 5. SZ/15, za pravilnu odluku suda irelevantno je pitanje primjenjuje li se na konkretan slučaj odredba članka 145.a SZ/96 ili pak odredba članka 217. SZ/15 (na temelju odredbe članka 441. stavak 2. tog Zakona). Uostalom i prema odredbi članka 213. SZ/96 izrada i podnošenje stečajnog plana značila je odstupanje od zakonskih odredaba o unovčenju i raspodjeli stečajne mase, jednako kako je to propisano odredbom stavka 217. stavak 3. SZ/15 odnosno odredbom članka 303. stavak 1. SZ/15.

Prema tome, ni po SZ/15 dužnik ne bi mogao nastaviti poslovanje dulje od godinu i pol od izvještajnog ročišta, koji rok je u ovom stečajnom postupku već protekao (izvještajno ročište je održano 19. studenoga 2014.), osim u slučaju prihvatanja stečajnog plana. Stoga na odluku suda o produljenju ugovora o radu, dulje od onoga koliko je već određeno ovim rješenjem, može utjecati samo pristupanje izradi i prihvatanju stečajnog plana. Ukoliko vjerovnici namjeravaju nastaviti poslovanje stečajnog dužnika, nužno je da što prije bude izrađen i prihvaćen stečajni plan.

Konačno, iz izreke rješenja proizlazi da je stečajni sudac dao odobrenje stečajnom upravitelju za produljenje ugovora o radu na rok od tri mjeseca, a nije odbio dati odobrenje za još dva mjeseca, koliko je tražio stečajni upravitelj i koliko žalitelji smatraju potrebnim. Iz toga proizlazi da prije isteka tog roka stečajni upravitelj može ponovo tražiti odobrenje za produljenje ugovora o radu koje će stečajni sudac dati ovisno o okolnostima koje budu postojale u to vrijeme, kao posljedica budućih odluka skupštine vjerovnika o daljnjem tijeku ovoga stečajnog postupka.

U odnosu na točku II. izreke rješenja

Iz izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase (list 994. i 995. spisa) nije posve jasno je li stečajni upravitelj tražio od stečajnog suca davanje suglasnosti za sklapanje novih ugovora o zakupu s postojećim zakupoprincipima jer u točki III/4. tog izvješća stoji samo da stečajni upravitelj predlaže davanje suglasnosti, ali nije određeno navedeno kome je takav prijedlog upućen. Iz dijela spisa koji je ovom sudu dostavljen uz žalbu nema podataka je li ovo izvješće bilo prilog prijedloga stečajnog upravitelja za sazivanje skupštine vjerovnika (kako bi to proizlazilo iz žalbenih navoda i prijedloga za sazivanje skupštine koji su žalitelji priložili uz žalbu) i treba li to značiti da je zahtjev za davanje suglasnosti upućen skupštini vjerovnika, a ne stečajnom sucu. No bez obzira na to prema odredbi članka 159. stavak 2. točka 4. SZ/96, o tome odlučuje skupština

vjerovnika. Stoga, ako je prijedlog za davanje suglasnosti bio upućen stečajnom sucu, onda je pravilno odbijen, a ako nije bio upućen stečajnom sucu, nego skupštini vjerovnika o njemu će odlučiti skupština vjerovnika.

Na temelju navedenog valjalo je odbiti žalbe kao neosnovane i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda (članak 380. točka 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ/15).

U Zagrebu 6. prosinca 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

12.3.1196/40
BRANKICA CURMAN